

ห้องสมุดงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ

246695

ปัญหาความรับผิดชอบทางอาญาตามกฎหมายศุลกากรเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากร
การหลีกเลี่ยงอากร การหลีกเลี่ยงหนี้ในข้อจำกัด และการดำเนินคดี

รัฐศักดิ์ พิศุทธาญู

วิทยานิพนธ์เสนอต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
นิติศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา 2554

600251417

ห้องสมุดงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ

246695

ปัญหาความรับผิดชอบทางอาญาตามกฎหมายศุลกากรเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากร
การหลีกเลี่ยงอากร การหลีกเลี่ยงข้อห้ามข้อจำกัด และการสำแดงเท็จ

รัฐศักดิ์ พิศุทธางกูร

วิทยานิพนธ์เสนอต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
นิติศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา 2554
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

THE PROBLEM OF CRIMINAL LIABILITY IN CUSTOMS LAW
INVOLVING SMUGGLING, AVOIDANCE OF DUTY,
PROHIBITED ITEMS, RESTRICTIONS, AND
FALSE DECLARATIONS

RATTHASAK PISUTTHANGKON

A THESIS PRESENTED TO RAMKHAMHAENG UNIVERSITY
IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF LAWS

2011

COPYRIGHTED BY RAMKHAMHAENG UNIVERSITY

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ปัญหาความรับผิดชอบทางอาญาตามกฎหมายศุลกากรเกี่ยวกับการ
การลักลอบหนีศุลกากร การหลีกเลี่ยงอากร การหลีกเลี่ยง
ข้อห้ามข้อจำกัด และการสำแดงเท็จ

ชื่อผู้เขียน นายรัฐศักดิ์ พิศุทธางกูร

คณะ นิติศาสตร์

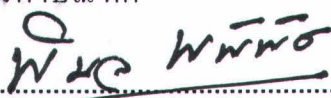
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์อรรณพ พจนานูรัตน์

ประธานกรรมการ

อาจารย์ประภาศ คงเอียด

มหาวิทยาลัยรามคำแหงอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิมล พุพิพิช)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร. สุมาลี วงษ์วิจิตร)

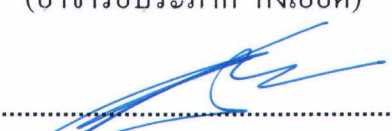
ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์อรรณพ พจนานูรัตน์)

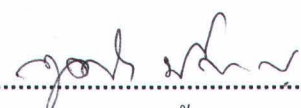
กรรมการ

(อาจารย์ประภาศ คงเอียด)

กรรมการ

(อาจารย์อวิรุทธิ์ ชาญชัยกิตติกร)

กรรมการ

(อาจารย์กฤติกา ปั่นประเสริฐ)

กรรมการ

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ปัญหาความรับผิดทางอาญาตามกฎหมายศุลกากรเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากร การหลีกเลี่ยงอากร การหลีกเลี่ยงข้อห้ามข้อจำกัด และการสำแดงเท็จ

ชื่อผู้เขียน นายรัฐศักดิ์ พิศุทธางกูร

ชื่อปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา 2554

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์:

1. รองศาสตราจารย์อรรถพร พจนานุกรม ประธานกรรมการ
2. อาจารย์ประภาส คงเอียด

246695

ปัญหาความรับผิดทางอาญาตามกฎหมายศุลกากรเป็นปัญหาสำคัญ เนื่องจากเป็นหลักเกณฑ์สำหรับบังคับจัดเก็บภาษีของรัฐ และควบคุมตรวจตราของใด ๆ ที่จะนำเข้าสู่ออกกราชอาณาจักร ปัจจุบันไทยได้นำบทลงโทษในทางอาญา (Criminal Penalties) ใช้สร้างสภาพบังคับทางกฎหมายภาษีอากร (Tax Law Enforcement) แต่ยังมีสภาพปัญหาเกิดขึ้นคือ รัฐไม่สามารถควบคุมการกระทำของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานคดีอาญาทางศุลกากรได้เต็มที่ และผู้ประกอบการค้าหรือขนส่งตลอดจนบุคคลทั่วไปยังไม่ทราบการกระทำที่ถูกกำหนดให้เป็นความผิดได้ชัดเจน นอกจากนี้ ยังเกิดความเสื่อมลงของสภาพบังคับทางภาษีของกฎหมายศุลกากร ประชาชนเริ่มมีทัศนคติที่จะหลีกเลี่ยงอากรเพิ่มมากขึ้น รายได้ของรัฐรั่วไหลขาดความแน่นอน และปัญหาบทกำหนดโทษไม่ได้สัดส่วนกับความผิด ซึ่งสภาพปัญหานี้อาจเป็นอุปสรรคต่อนโยบายรวมกลุ่มประเทศเพื่อเปิดเสรีการค้าการขนส่งและการลงทุนที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย

ในการศึกษาพบว่า สภาพปัญหาที่รัฐไม่สามารถควบคุมการกระทำของเจ้าหน้าที่และบุคคลทั่วไปยังไม่สามารถปฏิบัติตามกฎหมายศุลกากรได้อย่างถูกต้อง เกิดจากความไม่มีขอบเขตและไม่มีลักษณะของการกระทำที่ชัดเจนของบทบัญญัติที่เกี่ยวกับ

การลักลอบหนีศุลกากรในมาตรา 27 ที่กำหนดให้การเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการขน หรือในการกระทำอย่างใดแก่ของเช่นนั้นถือเป็นความผิดแม้กระทำโดยไม่เจตนาและไม่ประมาท ส่วนปัญหาความเสื่อมลงของสภาพบังคับทางภาษีของกฎหมายศุลกากร ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเริ่มมีทัศนคติที่จะหลีกเลี่ยงอากรศุลกากรเพิ่มมากขึ้น เกิดขึ้นเนื่องจาก บทบัญญัติเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงอากรศุลกากรในมาตรา 27 มีองค์ประกอบสถานะทางจิตใจขณะกระทำผิดว่าเจตนาจะฉ้อค่าภาษีของรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไม่เหมาะสมกับหลักการพิสูจน์ความผิดอาญาที่ต้องพิสูจน์ชัดแจ้งปราศจากข้อสงสัยและต้องสันนิษฐานไว้ก่อนเสมอว่าจำเลยไม่มีความผิด และไม่เหมาะสมกับสภาพการค้าการพาณิชย์ตลอดจนพยานหลักฐานตามธุรกรรมทางธุรกิจ ปัจจุบัน ส่วนปัญหารายได้ของรัฐรั่วไหลขาดความแน่นอน เกิดขึ้นเนื่องจาก บทบัญญัติเกี่ยวกับการสำแดงเท็จหรือชักพาให้ผิดหลงของกฎหมายศุลกากรในมาตรา 99 ยังไม่มีบทบัญญัติโดยเฉพาะสำหรับกรณีนำเข้าส่งออกสินค้าโดยชำระภาษีขาดอันเป็นผลจากการสำแดงเท็จหรือสำแดงข้อความชักพาให้ผิดหลง โดยที่ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่ากระทำด้วยเจตนาจะฉ้อค่าภาษี ซึ่งทางเทคนิคกฎหมายถือว่าไม่ใช่การหลีกเลี่ยงอากร แต่เกิดผลกระทบทางภาษีรุนแรงเสมอกับผลของการหลีกเลี่ยงอากร ส่วนปัญหาของบทกำหนดโทษเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากร กรณีหลีกเลี่ยงอากร และกรณีหลีกเลี่ยงข้อห้ามข้อจำกัดในมาตรา 27 ที่ไม่ได้สัดส่วนกับลักษณะความผิด เกิดขึ้นเนื่องจาก การรวมการกระทำจำนวนมากที่ประสงค์จะให้เป็นความผิด ให้ใช้บทบัญญัติโทษเดียวกัน คือให้ปรับสี่เท่าราคาของที่รวมค่าอากรแล้ว หรือจำคุกไม่เกินสิบปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

จากผลการศึกษาที่ได้รับ จึงเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 27 และมาตรา 99 เพื่อขจัดปัญหาที่เกิดขึ้นจากความไม่ชัดเจนเพียงพอของบทบัญญัติอาญาทางศุลกากร เพื่อลดช่องทางที่รัฐสูญเสียรายได้และเพิ่มสภาพบังคับทางภาษีให้มีประสิทธิภาพ และเพื่อปรับปรุงบทกำหนดโทษให้ได้สัดส่วนตามระดับความร้ายแรงหรือลักษณะความผิดตามหลักการและทฤษฎีทางกฎหมาย อีกทั้ง เห็นควรให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482 มาตรา 16 เพื่อปรับให้สอดคล้องกับการแก้ไขบทบัญญัติดังกล่าว ทั้งนี้ การบังคับจัดเก็บภาษีและควบคุม

246695

สิ่งของจะสำเร็จได้ โดยก่อผลกระทบน้อยที่สุดต่อสิทธิของประชาชน สมดังเจตนารมณ์
แห่งรัฐธรรมนูญ

ABSTRACT

Thesis Title The Problem of Criminal Liability in Customs Law
 Involving Smuggling, Avoidance of Duty, Prohibited
 Items, Restrictions, and False Declarations

Student's Name Mr. Ratthasak Pisutthangkoon

Degree Sought Master of Laws

Academic Year 2011

Advisory Committee

1. Assoc. Prof. Aurawan Potjananurat Chairperson
2. Mr. Prapas Kongied

246695

The problem of criminal liability in customs law is important because of the need to establish definite and clear criteria for accessing criminal liability in regard to tax collection and the control and inspection of goods exported from and imported into the Kingdom of Thailand (Thailand). At present, Thailand has implemented criminal penalties for violations of tax law in the area of customs duties. However, problems occur because the state cannot fully control the performance of officials dealing with criminal cases involving putative violations of customs laws and regulations. In addition, traders, transport operators and ordinary citizens have not clearly grasped what are to be deemed offenses under customs law. Apart from this, enforcement in the area of customs law is no longer strictly enforced. Citizens increasingly evince lackadaisical or even scofflaw attitudes towards paying

increasingly evince lackadaisical or even scofflaw attitudes towards paying customs duties. It is also found that offenses are incommensurable with penalties. These problems may present an obstacle to the implementation of the policy of international integration in respect to free trade, transportation and investment in the future.

Findings are as follows:

Even though the state cannot fully control the actions of customs officials and ordinary citizens when they fail to abide by the dictates of customs laws, it remains the case that these actions are *a fortiori* difficult to control in view of ambiguities in the wording of Section 27 of the Customs Act, B.E. 2469 (1926) as amended in regard to what constitutes an act of smuggling. In this section, it is stipulated that any involvement in carrying or dealing with smuggled goods is considered an offence even if the criminal act was committed unintentionally and through mere negligence.

Since the customs law is not rigorously enforced, those owing duties are increasingly neglecting to pay these taxes. This is principally because there are provisions in Section 27 concerning the state of mind of an offender who fails to pay required duties in respect to whether or not the offender actively harbored the intention to defraud the government of His Majesty the King. This stipulation is inappropriate, inasmuch as it is inappropriately commensurate with the principles of proof operative in criminal cases in which the standards of proof must be unequivocal and devoid of ambiguity with the concomitant assumption that a defendant is considered innocent until

proven guilty. However, the standards used in criminal law are inappropriate when it comes to trade and commercial operations and judging evidence of violations of the law in the course of business transactions.

The problem of the loss of state revenues in view of the absence of clarity in the statement of the law is rooted in the provisions governing false declarations or providing misleading information in Section 99 of the Act. There is no specific provision pertaining to cases in which goods are imported or exported with insufficient payment of taxes as a result of false declarations or misleading information. If so, it cannot be proven that the putative offense was committed with an intention to defraud the state. Technically, in law, if the intention to defraud is absent, then the failure to pay taxes due cannot be construed as committing the offence of avoiding the payment of duties. Nevertheless, the effects on loss of revenue are the same regardless of whether or not there was intention to defraud the state.

In respect to the problem of penalties not being proportional to the seriousness of the offences committed in smuggling goods and avoiding the payment of duties, it is found that the same penalties are applied regardless of concrete circumstances. If such offences are committed, offenders face the same penalties involving fines of four times the value of the goods smuggled including duty owed, or imprisonment for not more than ten years, or both.

On the basis of these findings, the researcher would like to propose amending the Customs Act, B.E. 2469 (1926), Sections 27 and 99 to the end of eradicating problems arising from ambiguity or equivocation in regard to

criminal liability and penalties in cases of violations. Amending these sections would staunch the flow of lost revenues and would enhance the efficacious enforcement of tax laws. This would also reduce the absence of proportion between the degree of the seriousness of the offence committed and corresponding penalties used in punishing offenders, even apart from being fully consonant with significant legal principles and theoretical approaches to effective law enforcement.

Furthermore, the researcher also advocates amending the Customs Act (No.9), B.E.2482 (1939), Section 16 so as to render it consistent with the aforementioned amendments. These improvements in the law governing the collection of customs duties would ensure the effective control of goods imported or exported into Thailand while having minimal untoward effects on the rights of the residents of Thailand in accordance with the intent of the Constitution.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถเป็นอย่างยิ่งจาก
รองศาสตราจารย์ ดร. สุมาลี วงษ์วิทิศ รองศาสตราจารย์อรรวรรณ พจนานูรัตน์
อาจารย์ประภาศ คงเอียด อาจารย์อวิรุทธิ์ ชาญชัยกิตติกร และอาจารย์กฤติกา
ปิ่นประเสริฐ ที่กรุณารับเป็นประธานกรรมการวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการสอบ-
วิทยานิพนธ์ โดยได้กรุณาให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ เพื่อให้
วิทยานิพนธ์สำเร็จขึ้นได้โดยบริบูรณ์และถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งรองศาสตราจารย์
อรรวรรณ พจนานูรัตน์ ที่กรุณารับเป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์
ประภาศ คงเอียด ที่กรุณารับเป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้สละเวลาอันมีค่า
ของท่านเพื่อให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อคิดเห็นอันเป็นคุณประโยชน์ต่อวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้ และตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จเป็นอย่างดี ผู้เขียนรู้สึกซาบซึ้ง
ในความเมตตาและสำนึกในความกรุณาของท่านอาจารย์ทุก ๆ ท่านเป็นอย่างยิ่ง
จึงขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ทุก ๆ ท่านด้วยจิตคารวะไว้ ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ ผู้เขียนยังได้รับการอนุเคราะห์ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากต่อ
การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จากสำนักหอสมุดกลางและห้องสมุดภาชีอากร
มหาวิทยาลัยรามคำแหง ห้องสมุดศาลภาชีอากรกลาง หอสมุดคัลญญธรรมศักดิ์ หอสมุด
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเจ้าหน้าที่กรมศิลปากร อีกทั้งได้รับการอำนวยความสะดวก
จากเจ้าหน้าที่บัณฑิตศึกษาคณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้เขียนจึง
ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่มีส่วนสนับสนุนผู้เขียนมาโดยตลอด และขอบคุณ
มิตรสหายและเพื่อนมหับัณฑิตนิสิตสาขากฎหมายภาชีอากร รุ่นที่ 1 ทุก ๆ ท่าน
ที่คอยช่วยเหลือและ เป็นกำลังใจที่ดีเสมอมา

สุดท้ายนี้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาของผู้เขียนและผู้ก่อตั้งสาขา
กฎหมายภาชีอากร ซึ่งเป็นผู้ให้โอกาสและเป็นบุคคลอันเป็นที่รักยิ่งของผู้เขียน และ
ขอขอบพระคุณเป็นพิเศษสำหรับสถาบันมหาวิทยาลัยรามคำแหง

รัฐศักดิ์ พิศุทธางกูร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(4)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(7)
กิตติกรรมประกาศ.....	(10)
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	9
3. สมมติฐานของการศึกษา.....	10
4. ขอบเขตของการศึกษา.....	10
5. วิธีดำเนินการศึกษา.....	11
6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	11
2 ความหมาย ประวัติความเป็นมา แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางอาญาตามกฎหมายศุลกากร.....	12
1. ความหมายของภาษีศุลกากร.....	12
1.1 การลักลอบหนีศุลกากร.....	14
1.2 การหลีกเลี่ยงอากรศุลกากร.....	15
1.3 การหลีกเลี่ยงข้อห้ามข้อจำกัด.....	16
1.4 การสำแดงเท็จ.....	17
2. ประวัติความเป็นมาของการศุลกากร.....	18
3. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีศุลกากร.....	27
3.1 การจัดหารายได้เข้ารัฐ.....	28
3.2 การจำกัดการบริโภค.....	28

บทที่	หน้า
3.3 การส่งเสริมการผลิตส่งออก.....	28
3.4 การตอบโต้การทุ่มตลาดหรืออุดหนุนการส่งออก.....	29
4. หลักการบริหารจัดเก็บภาษีอากรที่ดี.....	30
4.1 หลักความยุติธรรม (Equity).....	30
4.2 หลักความแน่นอน (Certainty).....	31
4.3 หลักความสะดวก (Simplicity).....	31
4.4 หลักความประหยัด (Economy).....	32
4.5 หลักความเป็นกลางในทางเศรษฐกิจ (Neutrality).....	32
4.6 หลักการใช้เป็นนโยบายทางเศรษฐกิจได้ (Macroeconomic Stability and Growth).....	32
4.7 หลักการยอมรับได้ของสังคม (Acceptability).....	33
4.8 หลักการบังคับใช้ได้ (Enforceability).....	33
4.9 หลักความยืดหยุ่นได้ (Flexibility).....	34
4.10 หลักการอำนวยรายได้ (Productivity).....	34
5. หลักสิทธิของผู้เสียภาษีอากร.....	35
5.1 ภาษีอากรต้องถูกกำหนดโดยกฎหมาย (Tax Must Be Imposed by Law).....	36
5.2 การเผยแพร่กฎเกณฑ์ (Publication of Rules).....	37
5.3 กฎเกณฑ์ที่ไม่มีผลย้อนหลัง (Non Retroactive Rules).....	38
5.4 ความแน่นอน (Certainty).....	38
5.5 กฎหมายภาษีอากรที่เข้าใจได้ (Understandable Rules).....	39
5.6 กฎเกณฑ์ที่ขัดแย้งกัน (Contradictory Rules).....	39
5.7 กฎเกณฑ์ที่ไม่สามารถปฏิบัติตามได้ (Rules That Cannot Be Obeyed).....	39

5.8 สิทธิที่จะเสียภาษีอากรไม่มากกว่าจำนวนภาษีอากรที่ต้อง	
(The Right to Pay No More than the Correct Amount of Tax)....	40
5.9 สิทธิที่จะไม่ถูกเก็บภาษีอากรซ้ำซ้อน	
(The Right Not to Be Taxed Twice).....	40
5.10 การไม่เลือกปฏิบัติ (Non-discrimination).....	40
5.11 หลักความได้สัดส่วน (Proportionality).....	41
6. หลักความชอบด้วยกฎหมายในทางเนื้อหา.....	42
6.1 หลักความแน่นอนของกฎหมาย.....	42
6.2 หลักความพอสมควรแก่เหตุหรือหลักความได้สัดส่วน.....	44
7. ทฤษฎีอาญาและทฤษฎีการลงโทษ.....	47
7.1 ทฤษฎีอาญา.....	47
7.1.1 หลักเกณฑ์ว่าด้วยการจำกัด (Limiting Principles).....	47
7.1.2 หลักว่าด้วยความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ	
(The Pragmatic Approach).....	48
7.2 ทฤษฎีการลงโทษ.....	49
7.2.1 ความหมายของโทษ.....	49
7.2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการลงโทษ.....	51
8. หลักความรับผิดชอบทางอาญาที่ต้องการเจตนาโดยทั่วไปและ	
หลักความรับผิดชอบทางอาญาที่ไม่ต้องการเจตนา.....	54
8.1 หลักความรับผิดชอบทางอาญาที่ต้องการเจตนาโดยทั่วไป.....	54
8.2 หลักความรับผิดชอบทางอาญาที่ไม่ต้องการเจตนา.....	56
9. หลักกฎหมายมหาชนทางเศรษฐกิจ.....	62
9.1 การกิจของรัฐสมัยใหม่.....	62
9.1.1 การกิจในการรับประกันความสมดุลในทางเศรษฐกิจ.....	63
9.1.2 การกิจในการป้องกันและลดความขัดแย้งในทางสังคม.....	64

บทที่	หน้า
9.2 บทบาทและข้อจำกัดในการแทรกแซงทางเศรษฐกิจของรัฐ.....	65
9.2.1 กฎหมายมหาชนทางเศรษฐกิจในฐานะเครื่องมือ ในการแทรกแซงทางเศรษฐกิจของรัฐ.....	65
9.2.2 ระบบเศรษฐกิจอันเป็นข้อจำกัดการแทรกแซง ทางเศรษฐกิจของรัฐ.....	66
3 โครงสร้างภาษีศุลกากรและกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบ ทางศุลกากรตามกฎหมายไทยและต่างประเทศ.....	69
1. โครงสร้างกฎหมายศุลกากร.....	69
1.1 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีศุลกากร.....	69
1.2 ความรับผิดชอบอันจะต้องเสียภาษีศุลกากร.....	71
1.2.1 ความรับผิดชอบอันจะต้องเสียภาษีศุลกากร สำหรับของที่นำเข้า.....	71
1.2.2 ความรับผิดชอบอันจะต้องเสียภาษีศุลกากร สำหรับของที่ส่งออก.....	74
1.3 การคำนวณค่าอากรศุลกากรและเรียกเก็บอากรศุลกากร.....	75
1.3.1 หลักในการคำนวณอากรศุลกากร.....	75
1.3.2 การเรียกเก็บค่าภาษี.....	77
1.4 ฐานภาษีศุลกากร.....	79
1.4.1 ในกรณีนำเข้า.....	79
1.4.2 ในกรณีส่งออก.....	79
1.5 พิกัดอัตราศุลกากร.....	81
2. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550.....	84

บทที่	หน้า
3. ประมวลกฎหมายอาญา.....	86
3.1 กรณีกระทำโดยเจตนา.....	86
3.2 กรณีกระทำโดยประมาท.....	87
3.3 กรณีกระทำโดยไม่มีเจตนา.....	87
4. ความรับผิดทางอาญาทางศุลกากร.....	87
4.1 กรณีนำพาหรือเกี่ยวข้องแก่ของที่มีได้ผ่านศุลกากรถูกต้อง.....	88
4.2 กรณีหลีกเลี่ยงอากรศุลกากร.....	94
4.3 ความผิดกรณีหลีกเลี่ยงข้อห้ามข้อจำกัด.....	97
4.4 ความผิดกรณีสำแดงเท็จ.....	100
4.5 บทกำหนดโทษกรณีลักลอบหนีศุลกากร หลีกเลี่ยงอากร และ หลีกเลี่ยงข้อห้ามข้อจำกัด.....	101
4.6 ความรับผิดทางอาญาตามพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482.....	102
5. กฎหมายต่างประเทศ.....	102
5.1 ประเทศสหรัฐอเมริกา.....	103
5.1.1 กรณีลักลอบหนีศุลกากร.....	103
5.1.2 กรณีหลีกเลี่ยงอากรศุลกากรหรือกรณีที่เกี่ยวข้องกับ คำภาษีอากร.....	105
5.1.3 กรณีสำแดงเท็จ.....	106
5.2 ประเทศสิงคโปร์.....	108
5.2.1 กรณีลักลอบหนีศุลกากร.....	108
5.2.2 กรณีหลีกเลี่ยงอากรศุลกากรหรือกรณีที่เกี่ยวข้องกับ คำภาษีอากร.....	110
5.2.3 กรณีสำแดงเท็จ.....	112

บทที่	หน้า
5.3 ประเทศออสเตรเลีย.....	117
5.3.1 กรณีลักลอบหนีศุลกากร.....	117
5.3.2 กรณีหลีกเลี่ยงอากรศุลกากรหรือกรณีที่เกี่ยวข้อง คำภาษีอากร.....	119
5.3.3 กรณีสำแดงเท็จ.....	120
4 วิเคราะห์ปัญหาความรับผิดชอบทางอาญาตามกฎหมายศุลกากรเกี่ยวกับ การลักลอบหนีศุลกากร การหลีกเลี่ยงอากร การหลีกเลี่ยง ข้อห้ามข้อจำกัด และการสำแดงเท็จ.....	124
1. ปัญหาเกี่ยวกับความผิดกรณินำพาหรือเกี่ยวข้องแก้ไขของ ที่มีได้ผ่านศุลกากรถูกต้อง.....	125
2. ปัญหาเกี่ยวกับความผิดกรณีหลีกเลี่ยงอากรศุลกากร.....	142
3. ปัญหาเกี่ยวกับความผิดกรณีสำแดงเท็จ.....	156
4. ปัญหาเกี่ยวกับบทกำหนดโทษกรณีลักลอบหนีศุลกากร หลีกเลี่ยงอากร และหลีกเลี่ยงข้อห้ามข้อจำกัด.....	164
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	181
1. บทสรุป.....	181
2. ข้อเสนอแนะ.....	188
ภาคผนวก.....	194
บรรณานุกรม.....	218
ประวัติผู้เขียน.....	225